

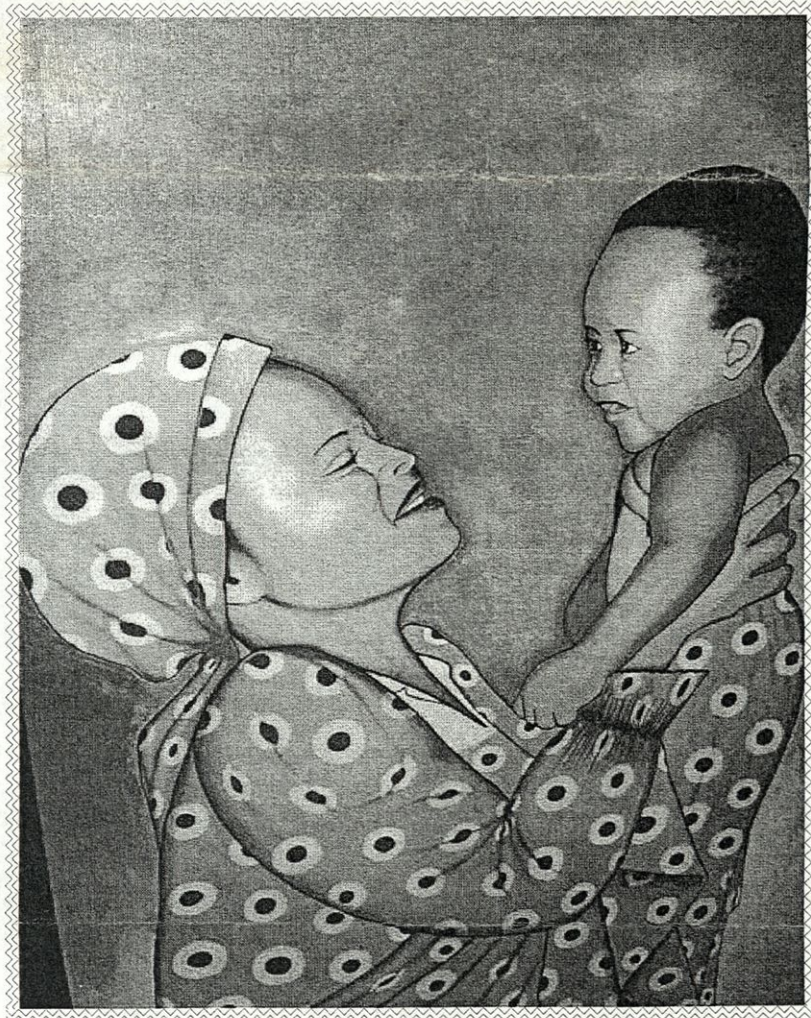
IZ SONČNE ZAMBIJE

BOŽIČ 2005

Leto 35

Št. 3

Dragi misijonski prijatelji in dobrotniki!

Dragi prijatelji, ko se boste tudi letos veselili rojstva Božjega Sina, se spomnite, da se v tej sveti noči rodi na svet množica malih Jezuščkov, ki potrebujejo našo in vašo pomoč.

Naj vas Božji mir in družinska sreča, ki prihajata iz Betlehemskega hleva spremljata in vodita skozi to življenje tudi v Novem letu 2006 !

Slovenski misijonarji iz Malawija in Zambije

JEZUŠČEK BREZ OBLEKE

Adventni čas je čas velikih pričakovanj. Božja beseda nas v teh dneh nagovarja, naj ne iščemo sreče le v dobrinah tega sveta. Kristus, ki prihaja kot Odrešenik vsega stvarstva, nas mora najti čuječe in pripravljene, da ga sprejmemo z veselim srcem. Pa tudi z dobrimi deli. Celotni trgovci v razvitem svetu so si dobro zapomnili to adventno sporočilo, vendar so si ga razložili nekoliko po svoje. Bolj kot Gospoda Jezusa pričakujejo kupce z debelimi denarnicami. Tako se je ta duh adventnega potrošništva naselil tudi v srca mnogih kristjanov. V obilju svetnih dobrin in dobrot zelo težko odkrijejo Novorojenega, ki prihaja na svet ubog in potrebuje našo ljubezen ter dobroto.

V neki župniji so se pred začetkom adventa zbrali na posvet člani Župnijskega Pastoralnega sveta, da bi skupaj z duhovnikom premislili, kako bi te svete dneve pričakovanja na Kristusovo rojstvo dobro izrabili. Med različnimi dobrimi sklepi je bil tudi ta, da bi mlade bolj pritegnili k živahnejšemu delu v župniji. Spomnili so se, da so njihove župnijske jaslice že davno odslužile svojemu namenu. Saj je župnija dobila novo svetišče, ki potrebuje nove, primernejše jaslice za današnji čas. Prav mladi naj bi se pri tem delu izkazali. S pomočjo mladega umetnika, ki se je pred kratkim naselil v njihovem kraju, naj bi izdelali figurice iz gline in tako uresničili željo župljanov po novih jaslicah.

Mladi župljani so bili nad to idejo navdušeni. Vse adventne večere so se zbirali v veroučni sobi in pod vodstvom umetnika izdelovali figurice pastirjev in njihovih ovac, kraljev in njihovih z darovi obloženih kamel ter figure mlade matere Marije, njenega moža Jožefa in novorojenega Jezuščka.

Prišel je sveti večer in nove jaslice so čakale na duhovnikov blagoslov, Sveta Družina pa na obisk novodobnih pastirjev in pastiric. Tisto Božično noč je bila cerkev prepolna. Mnogo faranov, posebno pa še mladih, se je po končani polnočnici zbralo ob novih jaslicah k tihi molitvi. A že naslednji dan se je v župnikovi pisarni oglasila pobožna gospa. Župniku je zaupala svojo stisko. Ko si je v cerkvi natančno ogledala nove jaslice, je z grozo ugotovila, da je mali Jezušček nag. Predlagala je, da naj umetnik naredi novega, povitega v plenice in ona je pripravljena plačati vse stroške. Župnik je bil do gospe zelo prijazen in jo je pohvalil, da so ji nove jaslice tako pri srcu. Glede nagega Jezuščka pa ji je takole odgovoril: » Spoštovana gospa, naše jaslice so narejene za današnji čas, da nagovorijo vse ljudi, tiste ki so blizu in tudi tiste, ki so od Cerkve nekoliko oddaljeni. Zato je glavno sporočilo naših novih jaslic zelo preprosto. Jezus je tudi danes nag in ubog. Najdemo ga povsod, posebno pa še v številnih deželah Tretjega sveta. Če ga hočemo sprejeti in obdarovati s pravo ljubeznijo, potem poskrbimo, da bo z našo pomočjo dobil možnost za človeka vredno življenje. Njemu podarimo obleko, hrano in mu ponudimo prenočišče.«

Gospa, ki je bila vse življenje zvesta svoji veri, se je potolažila. Zahvalila se je duhovniku za njegove pomenljive besede. Ob slovesu je položila na mizo kuverto s primerno vsoto denarja, ki naj bo namenjena Novorojenemu nagemu in ubogemu Jezuščku, ki se bo danes, jutri ali pojutrišnjem rodil staršem v Tretjem svetu.

Sporočilo duhovnika tej ženi je jasno in ga zlahka razumejo vsi ljudje s čutečim srcem, kakor so ga razumeli preprosti pastirji. Sporočeno jim je bilo:

» Našli boste Dete v plenice povito in v jasli položeno.«

Besede angelov so namenjene tudi vam za letošnji Božič, Vam, ki ste naši prijatelji in dobrotniki. Med revnimi ljudmi Afrike je življenje drugačno, drugačen je tudi njihov Božič. Za Jezusov rojstni dan bo vroče in deževno. Ne bo daril, niti nove obleke, še manj obilne hrane. Sprememba bo le v njihovih srcih, kjer se bo Božji Sin znova rodil in ga bodo z veseljem sprejeli v njihova skromna bivališča.

Pomagati ljudem in jim lajšati težave je poslanstvo nas vseh. Hvala vsem, ki to stisko vidite in jo pomagate reševati !!

35 LET NAŠEGA SKUPNEGA PISMA »IZ SONČNE ZAMBIJE«

Pred več kot 35 leti je p. Radko Rudež privabil slovenske in hrvaške jezuite v Zambijo. Od slovenskih jezuitov se je prvi odzval brat Jože Rovtar. Za njim pa so kmalu sledili še drugi. Med prvimi je bil tudi p. Jože Kokalj. Navdušeno se je lotil misijonskega dela. Najprej se je naučil domačega jezika, takoj nato pa je prevzel župnijo Matero v Lusaki. K njemu so radi zahajali drugi slovenski misijonarji. Pri teh srečanjih je prišlo do pobude, da bi o svojem delu skupno obveščali prijatelje misijonov. Tako se je rodil naš skupni listič, ki mu je p. Kokalj dal ime »Iz sončne Zambije«. Vsi smo se s tem imenom strinjali in obljubili sodelovanje. Zambija je res sončna.

Kako je listič Iz sončne Zambije postal pomembna vez med misijonarji in misijonskim zaledjem, priča uvodnik p. Jožeta Kokalja. V 9 letniku, št. 3, je zapisal:

»P. Stanko Rozman me je pred kratkim zaprosil, naj mu odgovorim na nekaj vprašanj, ker pripravlja članek za Katoliške misijone. Med drugim ga je zanimalo tudi to, kakšno zvezo imam z misijonskim zaledjem. Rekel sem mu, da je listič »Iz sončne Zambije« naša najuspešnejša povezava s prijatelji v domovini in po širnem svetu. List tiskamo že v več kot 800 izvodih in ga pošiljamo na vse kontinente. Našo skupno, glavno kartoteko urejuje Kristina Mlakar. Vsak misijonar pa ima še svoj krog sorodnikov in prijateljev, katere nekajkrat na leto obišče s tem skupnim pismom iz Lusake.« Nato je še dodal: »Niso nas prestrašile težave s tiskom v slovenščini ali finančno breme pošiljanja lista na vse strani sveta. Radi se potrudimo, saj nam je prisrčna, družinska povezanost s prijatelji res sveta vrednota, ki jo nadvse cenimo.« Njegovo takratno mnenje pritrnilno odmeva tudi v tej številki »Sončne Zambije.« Listič je doživljal vzpone in padce. P. Jože Kokalj je zelo uspešno urejeval naš listič »Iz sončne Zambije« do svojega odhoda iz misijonov. Z urejevanjem je nadaljeval p. Jože Grošelj. Za njim je to delo prevzel p. Stanko

Rozman, ki še danes skrbi za redno urejanje in tiskanje lističa. Z njegovim odhodom na misijonarjenje v sosednjo državo Malawi, je z lističem malo več dela. Potrebno je veliko potrpljenja in truda, saj je težko misijonarje, ki imajo veliko svojega dela, pridobiti še za pisanje prispevkov. P. Stanko kot dober lovec nikoli ne vrže puške v koruzo. Tako listič redno izhaja in je še danes najboljša povezava med slovenskimi misijonarji v tem delu sveta in misijonskim zaledjem. Prvemu uredniku je enkrat takole zagotovil: »Listič iz sončne Zambije« bo izhajal, dokler bom lahko še tipkal na pisalni stroj.«

SLOVESNA PRAZNOVANJA

Dan po zambijskemu dnevu neodvisnosti sem se odpravil s člani župnijskega sveta župnije Kasungu v Zambijo na praznovanje 25 – letnice župnije sv. Jožefa v Nangomi. Gospod Jože Grošelj, sedanji župnik, nas je povabil na to svečanost. 25 let dela, ne samo njegovega, je izzvenelo v tihi zahvali za vse milosti, ki jih je Nangoma z okolico prejela po neutrudnem delu duhovnikov, laičkih misijonarjev, župljanov in krajanov v vseh teh letih. Tu je sedaj cvetoča župnija z mnogimi podružnicami, ki jih krasijo lepe cerkvice. Bolnišnica lajša bolečine bolnikom. Različni projekti pomagajo prebivalstvu v vsakdanjem življenju. Nangoma je na zemljevidu cerkve in države.

Petindvajsetletnico Nangome smo praznovali v senci velikega jubileja lusaške nadškofije. 29. oktobra je minilo sto let, odkar je prišel v Kasisi, na teritorij sedanje lusaške nadškofije, jezuitski misijonar francoskega porekla p. Julij Torrend. Ko smo obiskovalci iz Malawija prišli v Kasisi, na tisto praznično soboto, smo imeli kaj videti: Več kot 15.000 glava množica vernikov s cerkvenimi in državnimi dostojanstveniki se je zgrinjala ob oltarju, narejenem pred prvo misijonsko hišo. Zelo smo bili počaščeni, ko smo našli prav blizu oltarja napis: »MALAWI«. Tako smo mogli slediti programu v neposredni bližini. Škofje so izkazali čast našemu novemu provincijalu, p. Petru Bwanaliju, ko so mu dodelili vlogo glavnega pridigarja. Mladi provincijal se je izkazal s stvarnim govorom, ki je osvetlil napore in žrtve prvih misijonarjev. Danes ne gradimo na pesku, ampak na skalnatih temeljih misijonarjev, pionirjev: s Poljske, iz Irske, Amerike, Slovenije, Hrvaške... Poklical nas je k sodelovanju in k nadaljevanju dela za evangelizacijo mlade afriške cerkve. Ko sem se ozrl proti tistemu delu, kjer so sedeli slovenski misijonarji, patri: Radko Rudež, Jože Grošelj, Janez Mlakar, Lojze Podgrajšek, ter brat Jože Rovtar, sem videl, kako njihovi obrazi žarijo v zanesenem veselju. P. Lovro Tomažin pa je hitel od enega do drugega dela svečanega prostora, kamor ga je klicala dolžnost organizatorja slovesnosti. Pogrešal sem Miha Drevenška, ki se je v tistem času mudil v domovini Sloveniji na proslavi Misijonske nedelje, pa Janeza Mujdrico, ki so ga dožnosti vezale na predrago učiteljišče Nkhrumah v mestu Kabwe. Tudi naš najmlajši misijonar p. Mio Kekič se slovesnosti ni mogel udeležiti. Govori nadškofa Medarda Mazombwe, papeževega nuncija, podpredsednika države, poglavarjev... so nam še dolgo zveneli v ušesih na poti domov v Kasungu. Doživetja so bila enkratna. Moji farani sedaj vedo, kje sem deloval 34 let. Tudi oni bi radi doživeli razvoj, kot so ga videli v Nangomi in v Lusaki. Z optimizmom gledajo naprej, kljub temu, da nas pesti revščina in lakota. Jaz upam, da jih ne bomo razočarali. Projekti: »ŽIVA VODA«, Botrstvo za sirote brez staršev, Oskrba bolnikov, Trikraljevska akcija za obnovo šol v župniji Kasungu, so znanilci in preroki tega upanja.

p. Stanko

Izdajajo: Slovenski misijonarji v Malawiju in Zambiji. Odgovarja p. Stanko Rozman

Naslov: Kasungu Catholic Parish, P.O. Box 406, Malawi

Tel: 00 265 1 253 417; E – mail: rozmans@eomw.net